

Deutscholympiade in Roemenië

Van 1 tot en met 10 mei vertegenwoordigden Judith Klomp (5 vwo, Oosterlicht College, Nieuwegein) en Jelmer Prins (4 gym, Willem Lodewijk Gymnasium, Groningen) ons land op de Internationale Deutscholympiade in Roemenië. Zij hadden de Nederlandse Deutscholympiade gewonnen. Deze wedstrijd was uitgeschreven door de werkgroep Deutsch macht Spass en het sectiebestuur Duits. In Roemenië waren 15 verschillende nationaliteiten aanwezig en Nederland was het enige Westeuropese land met een afvaardiging.

Judith en Jelmer werden op hun reis begeleid door het sectiebestuurslid Jibbe Heetveld. Alles vond plaats in Poianov Brasov, een wintersportplaats op de berg bij Brasov, een plaats 160 km ten noorden van Boekarest. De leerlingen deden mee aan een individueel gedeelte en aan een groeps gedeelte. Bij het individuele gedeelte waren drie categorieën: categorie A tot 700 uur Duits gehad, categorie B tot 1000 uur Duits gehad en categorie C meer dan 1000 uur Duits gehad.

Judith en Jelmer werden samen met 28 andere leerlingen ingedeeld in categorie A. Er werden vier tests gedaan: leesvaardigheid, luistervaardigheid, grammatica en opstel/brief. Bij het individuele gedeelte behaalde Jelmer de elfde en Judith de zestiende plaats. Het groeps gedeelte bestond uit een presentatie en een poster over de Olympiade met als thema 'Miteinander in Frieden leben'. De groepen bestonden uit zeven personen uit verschillende landen. Jelmer behaalde met zijn groep de derde plaats. In het kader leest u het reisverslag van Judith en Jelmer. Naast de wedstrijd waren er vele uitstapjes om het land beter te leren kennen. Deze uitstapjes waren leuk, indrukwekkend, veel en vermoeiend. Het gebied ten noordwesten van Brasov heeft veel Duitse invloed: veel Duitstalige scholen, een Duitstalige minderheid en ook in de architectuur is veel Duitse invloed terug te vinden. De organisatie, die in handen was van het Ministerie van onderwijs, verliep niet altijd even vlekkeloos maar zowel de leerlingen als de leiding kunnen terugzien op een geslaagde reis. Op de website van het Internationaler Deutschlehrerverband <www.idvnetz.org> en op de site van Levende talen <www.levendetalen.nl> staat een uitgebreider verslag van Jibbe en een Sloweense collega. In 2004 zal de Deutscholympiade in Nederland worden georganiseerd. Docenten die belangstelling hebben om mee te helpen bij de organisatie kunnen zich melden bij Jibbe Heetveld <j.heetveld@chello.nl>

EdV

Jelmer over de reis naar Roemenië

Tijdens de Duitsolympiade in Roemenie heb ik, samen met alle andere deelnemers, veel dingen geleerd. Dingen niet alleen op spraakgebied (Duits) maar ook 'sociale' dingen. Dingen die je ook nodig hebt, en die je tijdens zo'n eerste vakantie 'alleen' pas leert.

Tijdens de olympiade was de voertaal Duits, ik kan nu, hoop ik, dan ook beter en vooral vloeiender Duits spreken. Je sprak immers de hele dag Duits, hier draaide de Olympiade om. Het was zelfs zo ver, dat ik, als ik Nederlands sprak, er Duitse bergrippen en woorden doorheen zei. Zelfs nu ongeveer vier dagen na de Olympiade zeg ik nog 'Entschuldigung', als ik iets fout gedaan heb. Wat ik ook geleerd heb in het Duits, is je uit te drukken, om te zeggen waar je voor staat. Je leert om te discussieren in het Duits, om mensen complimentjes te geven.

Wat mij ook opviel, was dat Duits in andere landen soms heel anders was. Het zwaartepunt werd op andere dingen gelegd dan hier in Nederland. Wat mij opviel was dat ze daar lang niet zoveel synoniemen als hier kenden, het woord 'kapiëren' (verstehen) kenden ze helemaal niet. Ook kenden de meeste van hen alleen maar 'nette' taal, woorden zoals 'halt's Maul' (sei still) enzovoorts, kenden ze totaal niet. Ook zeiden we sommige dingen anders, terwijl we wel hetzelfde bedoelden. Voor mijn gevoel draaide het in die andere landen veel meer om presteren,

en om iets uit het hoofd tel leren . Terwijl je hier veel meer het snappen moet, en het dan nog wel nakijken kan met naslagwerk.

Buiten het Duits om heb ik nog veel andere dingen geleerd maar ik ga nu niet mijn hele persoonlijke belevenissen vertellen. Wat ik ook geleerd heb, is voor mijzelf te zorgen. Niet dat je daar helemaal alleen bent, in mijn geval al helemaal niet want ik had daar namelijk een vriendin uit Servië. Het leukste is natuurlijk dat je elkaar leert kennen door de Duitse taal, je communiceert in het Duits. Kortom: door een Olympiade leer je niet alleen dingen over de taal en het vak, je leert ook sociale dingen. En bovenal leer je interessante mensen kennen, mensen die vaak heel andere leefgewoonten hebben. En daarom zeer interessant zijn om kennis mee te maken.

Het programma

In Roemenie bezochten we veel kerken, kloosters, musea en sloten. Natuurlijk zijn een paar wel interessant, maar zoveel als we daar gezien hebben, dat was echt een beetje teveel van het goede. Wij werden als deelnemers zeer goed verzorgd, aten meestal in 2 tot 3-sterrenrestaurants. We werden echt behandeld als belangrijke gasten. Zo reisde eigenlijk continu een cameraploeg mee, soms waren er wel vijf! Daarnaast werden wij vaak 'getrakteerd' op een mooie toespraak van een burgemeester, prefekt, staatssecretaris of iets dergelijks. Het niveau van de opdrachten vond ik niet zo heel erg moeilijk, vooral de schrijfp opdracht (schrijf een e-mail naar een mailvriend) viel erg mee. Toch had ik hierin veel domme fouten, maar ja, van fouten leer je.

Judith over de reis naar Roemenië

Na negen dagen Duitsolympiade kan ik terug kijken op een fantastische tijd in Roemenië. Negen dagen Duits, plezier, internationale contacten, mooie omgeving, prachtig weer en natuurlijk de wedstrijd. Toen ik hoorde dat ik één van de winnaars van de Duitsolympiade was, was ik heel erg verbaasd. Ik had nooit veracht dat ik zou winnen. Ik vond het heel spannend om te gaan en had er ook veel zin in.

In totaal waren er ongeveer 80 deelnemers, die uit 15 verschillende landen kwamen. Veel uit Oost-Europa, vijf meisjes uit Thailand en wij uit Nederland. Als je dus iets aan iemand wilde vertellen, moest je wel Duits spreken. Dat was heel erg leuk en ook heel leerzaam. Er was ook een groepsproject, dat je met een internationale groep moest maken. Ook hier moest je Duits spreken om samen te kunnen werken. Dat project moest je later ook presenteren.

De rest van de dagen hebben we vooral veel van het land gezien. Kerken, musea, burchten en steden bezocht. We hadden een heel druk en vermoeiend programma. Het was allemaal heel mooi, maar soms wel een beetje saai. De organisatie was wel goed, maar soms leek het of ze zelf ook niet wisten wat de bedoeling was. Onze eigen begeleider, Jibbe, was echt super. Hij werd door de Thaise meisjes Superman genoemd. Niet vanwege de goede begeleiding, maar omdat hij er volgens hen uitziet als Superman.

Al met al was het heel erg leuk en gezellig. Jammer dat de Olympiade maar om de twee of drie jaar gehouden wordt, anders kon ik nog een keer meedoen. Omdat de volgende Olympiade waarschijnlijk in Nederland is, wil ik de leraren die dat gaan organiseren, heel veel succes wensen. Verder wil ik ook iedereen bedanken die deze fantastische reis mogelijk heeft gemaakt. Ik wist het eigenlijk al, maar nu weet ik het echt zeker: Deutsch macht Spaß!